

РЕШЕНИЕ

№ 6006

гр. София, 22.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5850** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Г. Д. И., чрез адв. С. срещу Решение № 20105105 от 26.04.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 133 състав, по НАХД № 15946/2020 г.

С решението съдът е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 20-4332-019083/26.10.2020 г., издадено от началник група отдел „Пътна полиция“ (О „ПП“) към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание: чл. 185, ал. 5, т.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 119, ал. 4 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Сочи, че налице непълно и неточно описание на нарушението на чл. 119, ал. 4 от ЗДвП, като липсва описание на конкретното противоправно поведение. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът, редовно уведомен, не взема становище по касационната жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора, като е приел, че на 15.10.2020г. в [населено място] около 19:04 ч. касаторът управлявал л.а. „Ш. М.” с ДК [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и на кръстовището при завиване надясно не е пропуснал пресичащите от ляво на дясно пешеходци по пешеходната пътека.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, връчен на същата дата, с възражение. Въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на АУАН и при издаването на НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Кредитирал е показанията на св. А. (актосъставител), който е и очевидец като логични, последователни и безпротиворечиви. Въз основа на събраните доказателствени материали е формирал извод, че допуснатото нарушение и неговото авторство се установяват и потвърждават по безспорен начин и е потвърдил наказателното постановление.

Съставът на СРС е проверил обективно, пълно и всестранно отразените в АУАН и в наказателното постановление обстоятелства, посредством разпит на свидетели. Анализирал е в съвкупност всички доказателства (гласни и писмени), като е изложил мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност на санкционираното лице, които касационният съд изцяло споделя.

Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция, поради което препраща към тях. При правилно констатираните от Софийския районен съд факти и правилна преценка, в тяхната взаимовръзка и обусловеност на събраните гласни и писмени доказателства, настоящият състав намира, противно на убеждението на касатора, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

На следващо място в хода на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяна на постановеното съдебно решение. Въззивният съд е събрал и анализирал относимите доказателства. От разпита на актосъставителя А. обективиран в протокол от проведено с.з. и съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 119, ал. 4 ЗДвП.

Обосновано и в съответствие с останалия събран по делото доказателствен материал съдът е кредитирал показанията на свидетеля доколкото не си противоречат относно установяване факта, че завивайки надясно не е пропуснал пресичащите от ляво на дясно пешеходци. Относимите факти и обстоятелства са изяснени и се потвърждават както от показанията на актосъставителя, така и от съдържанието на акта за установяване на административно нарушение. Също така, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, като от страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

Касаторът не е изпълнил задължението си, уредено в чл.119, ал.4 от ЗДвП, водачите на нерелсови пътни превозни средства са длъжни да пропуснат пешеходците.

Административната преписка дава възможност да се установяват фактите по нарушението, които са вярно обективирани в съставения акт и правната квалификация в НП напълно съответства на фактите по случая. Съществува пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Безспорно е установено извършването на нарушенията, неговия автор и правилното прилагане на закона.

Настоящата касационна инстанция, счита за правилни изводите и по отношение на размера на наложената санкция, като същата е определена съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, XXI касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20105105 от 26.04.2021 г. на СРС, НО, 133 състав, по НАХД № 15946/2020 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.